

بیماری سرخک

گروه هدف: مراجعین

تهیه کنندگان: گروه آموزش به بیمار مرکز

با تأیید: آقای دکتر حلیمی - متخصص اطفال

تابستان ۱۴۰۴

اگرچه آسپیرین برای استفاده در کودکان بالای ۳ سال مورد تایید است اما کودکان و نوجوانانی که از بیماری آبله مرغان یا علائم شبیه آنفلونزا بهبود می یابند هرگز نباید آسپیرین مصرف کنند این به این خاطر است که آسپیرین در ارتباط با سندرم ری که یک بیماری نادر اما با توانایی بالقوه تهدید کننده حیات در این کودکان همراه باشد.

آنتی بیوتیک ها: اگر یک عفونت باکتریایی مانند ذات الریه یا عفونت گوش در حالی که شما یا فرزندتان سرخک دارید ایجاد شود ممکن است برایتان آنتی بیوتیک تجویز شود.

ویتامین A: کودکان با سطح پایین ویتامین A احتمال این که مورد شدید تری از سرخک را بگیرند بیشتر است. دادن ویتامین A ممکن است شدت سرخک را کاهش دهد.

منبع:

1. UP To DATE

چه زمانی باید به متخصص اطفال مراجعه کرد؟

اگر فکر می کنید ممکن است شما یا کودکتان در معرض سرخک قرار گرفته باشید یا اگر بثوراتی شبیه سرخک دارید با پزشک خود تماس بگیرید.

راه های پیشگیری از سرخک در کودکان: مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری ها توصیه می کند که کودکان و بزرگسالان برای جلوگیری از سرخک واکسن بزنند.

داروهای مهم برای درمان سرخک:

تب برها: استامینوفن یا ایبوپروفن برای رفع سرخک داده می شود. به کودکان و نوجوانانی که علائم سرخک دارند آسپیرین ندهید.

تعریف بیماری سرخک:

سرخک یک عفونت دوران کودکی است که در اثر نوعی ویروس ایجاد می شود. این بیماری که زمانی بسیار رایج بود الان تقریباً می تواند با واکسن پیشگیری شود. سرخک که به آن measles هم گفته می شود می تواند برای کودکان کوچک جدی و حتی کشنده باشد در حالی که به دلیل دریافت روزافزون واکسن سرخک میزان شیوع و مرگ و میر در سراسر جهان رو به کاهش است.

این بیماری هنوز در سال بیش از ده هزار نفر را که اکثراً زیر پنج سال هستند می کشد.

علائم سرخک:

علائم سرخک حدود ۱۰ تا ۱۴ روز پس از قرار گرفتن در معرض ویروس ظاهر می شود. علائم و نشانه های سرخک معمولاً شامل موارد زیر است:

- تب
- سرفه خشک
- آبریزش بینی
- گلو درد
- چشم های ملتهب
- لکه های سفید ریز با مرکز سفید مایل به آبی روی یک پس زمینه قرمز که در داخل دهان و روی لایه

داخلی گونه وجود دارد که به آنها لکه های کوپلیک نیز می گویند.

- نوعی بثورات پوستی که از لکه های بزرگ و مسطح تشکیل شده که اغلب روی یکدیگر می افتند.

این عفونت مرحله ای دارد که در یک دوره دو تا سه هفته به ترتیب اتفاق می افتند.

عفونت و دوره نهفتگی: برای ۱۰ تا ۱۴ روز اول بعد از آلوده شدن ویروس سرخک به صورت نهفته می ماند. در این مدت هیچ نشانه و علائمی از سرخک ندارید.

علائم و نشانه های غیر اختصاصی: سرخک معمولاً با تب خفیف تا متوسط آغاز می شود که اغلب با سرفه مداوم و آبریزش بینی، چشم های ملتهب و گلو درد همراه است.

بیماری حاد و بثورات: بثورات از نقاط قرمز کوچکی تشکیل شده اند که برخی از آنها کمی ورم دارند. لکه ها و برآمدگی ها بسیار نزدیک به هم و به شکل خوشه ای قرار دارند و به پوست ظاهری لکه دار می دهند.

این لکه ها ابتدا در صورت ظاهر می شوند.

طی چند روز آینده بثورات به ناحیه بازوها و تنه می ریزند سپس روی ران و ساق و روی پا ظاهر می شوند. در همین زمان تب به شدت بالا می رود و اغلب به اندازه ۴۰ تا ۴۱ درجه سانتی گراد می رسد.

بثورات پوستی سرخک به آرامی فروکش می کند و ابتدا از صورت و در انتها از ران و پا محو می شود.

دوره فراگیر: فرد مبتلا به سرخک می تواند حدود هشت روز ویروس را به دیگران منتقل کند که چهار روز قبل از ظاهر شدن بثورات شروع شده و چهار روز پس از ایجاد بثورات خاتمه می یابد.